

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Proprietatea și organul oficial al Asoc. instit. financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Inscris sub Nr. 22/1938 la Tribunalul Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarion Roman Nr. 1-3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci, cooperative și întreprinderi Lei 5000.—; pt. particulari Lei 1500.—; pentru funcționarii publici și particulari Lei 1000.—. În străinătate Lei 5000.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare cm. Lei 50.—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Redactor responsabil: **Dr. Mihai Velicu**

Sumarul:

I. Lupas: Infăptuiri românești în viața economică-socială și financiară din Transilvania veacului al XIX-lea. —
Bilanțuri: Banca Centrală pentru Industrie și Comerț S. A., Sibiu. Banca „Furnica”, Soe. Anon. Făgăraș. „Cârșigoreana”, casă de economii, societate pe acții în Straza-Cârșoara.

Infăptuiri românești

în viața economică-socială și financiară din Transilvania veacului al XIX-lea.

I.

În domeniul vieții economice, după desființarea iobăgiei prin patentă împărătească dela 21 Iulie 1854, s'au ivit numeroase procese urbariale între proprietarii moșiilor și între foștii lor iobagi. Mulți dintre aceștia, fiind buni gospodari și oameni de ispravă, înțelegeau cerința vremii de a-și chivernisi cu chibzuială sfo-ricica de moșie, reușind mai ales prin intensivă economie de vite să-și sporească bunăstarea materială. Familiile țaranilor români, deveniți proverbiali pentru excepționala lor prolificitate, erau de obicei supraîncărcate de mulțimea copiilor. Astfel moșia părintească era amenințată să se pulverizeze în 2-3 generațiuni, subfiindu-se prin numeroase împărțiri între fii, nepoți și strănepoți, până ajungea să fie — cum se exprima un publicist al timpului — numai ceva mai lată decât o

pânză încăf, culcându-te seara pe moșia ta, dimineața te trezeai pe a vecinului.

Pentru aceea conducătorii cu simț de răspundere pentru viitorul poporului, nu au lipsit a-l îndruma din bun timp să-și trimită o parte din copii la deprinderea feluritelor meserii, după ce opere- liștile create din vechi timpuri prin situa- ținea privilegiată a breslelor fuseseră înlăturate prin dispozițiunea guvernului transilvan dela 25 Noembrie 1851, des- chizându-se, pentru orice fel de comerț și industrie, calea concurenței libere.

În multe părți ale Transilvaniei au fost urmate cu stăruință cuvintele de în- demn ale neîntrecutului cârmuitor bise- ricesc și politic Andrei Șaguna, care într'o carte pastorală dela 17 Mai 1855 își îndruma turma drept credincioasă: „*La meșteșuguri, turmă iubită, la mește- șuguri!* — pentru că, fiind tu numeroasă, poți forma din fiii tăi oameni învățați, cari să-și apere interesele, meșteșugari cari să-și înmulțească și susțină eco- nomia națională, soldați buni cari să-și verse sângele pentru patrie... și totuși să rămână destui și pentru lucrarea pământului” ...

Numărul meseriașilor români, ai uce- nicilor și calfelor începuse a spori repede prin orașele transilvane, încât în scurtă vreme s'a simțit trebuința de a se con- stitui reuniri de meseriași. Ca cea dintâi trebuie menționată cea din Sibiu, înființată

la 5 Mai 1867 *) și prezidată de luminatul asesor consistorial Nicolae Cristea, iar mai târziu de neobositul Victor Tordășanu. Prin colecte discrete („Dumnezeu vede“) a reușit acesta să strângă fondurile necesare pentru construirea unui local propriu (în Strada Brukenthal, în imediata vecinătate a Catedralei ortodoxe) înzestrând localul impunător cu toate cele de trebuință pentru bibliotecă, pentru exercițiile de cor, pentru conferințe și reprezentațiuni teatrale de diletanți, recrutați chiar din rândurile membrilor Reuniunii. Era și este cea mai potrivită metodă de autoeducațiune, menită a le spori conștiința demnității și valorii proprii, ferindu-i astfel de primejdia desnaționalizării. Exemplul dela Sibiu a fost urmat la Brașov prin stăruința și hărnicia protopopului Bartolomeu Baiulescu**) la Cluj, prin aceea a profesorului universitar Grigorie Silași***), la Arad prin interesul binevoitor al avocatului și fostului deputat Mircea B. Stănescu, la Blaj prin râvna entusiastului profesor Gavriil Precup, la Săliște prin a protopopului Dr. Nicolae Maieru și a avocatului Dr. Ioan Borcea ș. a. m. d. Numărul ucenicilor, cari au îmbrățișat diferite meserii a putut fi sporit și prin stendiile (bursele), acordate de către Consistorul Arhidiecezan din Fundațiunea lui Dimitrie Andronic. În măsură hotărâtoare au contribuit la naționalizarea vieții economice-industriale din Sudul Carpaților, elementele fărânești emigrate din Transilvania în Regat spre sfârșitul veacului al XIX-lea. Dintr'un singur sat sunt arătați cu indicațiunea precisă a numelui și a locului, unde s'au așezat în Sudul Carpaților, peste 100 de țărani, pe cari dorința de progres împreună cu un aprig spirit de întreprindere i-a determinat să-și părăsească vatra străbună, spre a-și căuta posibilitatea unui trai mai demn în cuprinsul Regatului liber al României.****)

*) Cf. Anuarul I al Reuniunii sodalilor români din Sibiu, 1900 p. 7.

**) Bart. Baiulescu, Monografia comunei bisericăști ort. rom. a Sf. Adormiri din cetatea Brașovului, cu acte și dovezi. Brașov, 1898 p. 241—274.

***) Cf. Comemorarea profesorului Dr. Grigorie Silași, Cluj 1937 p. 7—14.

****) Axente Bancu, *Roiri Săliștene, Pilde de spirit întreprinzător și dârză stăruință* în revista *Transilvania* dln Sibiu 1943 și I. Hașeganu, *Figuri din Mărginime*, Brașov, 1943.

II.

Fiind vorba de progrese românești, înfăptuite în domeniul vieții sociale din Transilvania, e cu neputință să fie trecute sub tăcere două din instituțiunile, cari au luat ființă în al 6-lea și al 7-lea deceniu al acestui veac (XIX). Este întâi „Asociațiunea transilvană“, înființată la 1861 cu un vast program nu numai de literatură, ci și de cultură, în sens larg, a poporului român. Intemeietorii și îndrumătorii ei, înainte de întâiul războiu mondial, — începând cu Andrei Șaguna, Gh. Barițiu, Ioan Pușcariu și Timoteiu Cipariu, până la Andrei Bărseanu, Cornel Diaconovici, Oct. Goga și Oct. Tăslăuanu, — au înțeles rostul eminent al acestei instituțiuni într'o necontenită tendință de păstrare și adâncire a legăturilor sufletești cu mulțimile rurale de o parte, iar de alta cu frații de același sânge de sub felurite stăpâniri politice, precum și în nobila năzuință de emulațiune, în domeniul culturii, cu celelalte elemente etnice din cuprinsul Transilvaniei.

S'a riscat afirmațiunea că în cadrele „Asociațiunii“ ar fi pătruns anume scopuri de naționalism politic. Adevărul este că ea s'a limitat la un naționalism de esență pur literară și culturală, dându-și conducătorii amintiri seama că, prin orice manifestațiuni de ordin politic, i-ar fi periclitat existența. De aceea au fost consecvent eliminate din preocupările ei chestiunile de ordin politic și confesional, îmbrățișând însă cu viu interes pe cele de ordin cultural, cari formau însăși rațiunea dănuirii sale. Chiar dela început s'au orientat întemeietorii „Asociațiunii“ după felul de activitate al societăților transilvane similare, al celei săsești cunoscută sub numele de *Verein für siebenbürgische Landeskunde* (Asociație pentru cunoașterea Țării transilvane) și al celei maghiare: *Erdéji Múzeum-Egylet* (Asociație pentru Muzeul transilvan). În domeniul naționalismului cultural, oricât ar fi fost de acută uneori divergența tendințelor și a direcțivelor, urmărite de aceste trei instituțiuni transilvane, conducătorii lor au izbutit totuși să păstreze civilizate raporturi de armonie și respect reciproc, sădind aceste sentimente și în sufletul elementelor etnice diferite și contribuind astfel la progresul vieții sociale și culturale, pe care s'au îngrijit, în limitele posibilității, să o scutească de violența pasiunilor, deslănțuite

adeseori fără cuvenita stabilitate rațională în domeniul naționalismului politic*).

La 1895, cerând guvernul maghiar să fie eliminat din titlul „Asociațiunii“ calificativul „transilvană“, într-o dată după concepția sa politică dreptul public ungar dela 1867 înainte nu mai putea să admită existența unei țări transilvane, conducătorii „Asociațiunii“, după îndelungate desbateri, s'au văzut nevoiți să satisfacă cererea guvernului. Astfel titlul, ce-i fusese fixat la 1861, după 35 de ani a fost modificat: „Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român“, înlăturând granițele transilvane propriu zise, spre a-și întinde activitatea și asupra Banatului, Crișanei și Maramureșului. La Lugoj și-a ținut „Asociațiunea“ în 1896 cea dintâi adunare generală pe pământul Banatului.

Înțeleptul Alexandru Mocioni saluta acest *prim pas de expansiune* spre Banat, ca „un eveniment de mare importanță pentru năzuințele și interesele noastre culturale“ dându-și seama că „se dăruiește un zid de despărțire între frații de același neam, setoși de aceeași cultură“ și că „Asociațiunea“ se desbrăcase atunci de „caracterul ei provincial“ proclamând „principiul solidarității naționale pe terenul cultural“. Au trebuit să mai treacă alte trei decenii până la ivirea momentului când „Asociațiunea culturală din regiunea Aradului s'a contopit, în timpul președenției lui Vasile Goldiș, cu „Asociațiunea“, din Sibiu, transformându-se într'un despărțământ al ei, apoi în timpul aceleiași președinții s'a încercat o expansiune culturală spre Basarabia și alta spre Dobrogea. Deoarece unii dintre conducătorii „Asociațiunii“ au avut parte activă și la întemeierea Academiei Române, cu prilejul jubileului de 75 de ani ai acestei instituțiuni culturale-științifice, s'a putut vorbi — nu fără temei — despre „rădăcinile ei transilvane“.

Aceia dintre fiii Transilvaniei, care fuseseră chemați chiar dela început să participe activ la organizarea celei mai înalte instituțiuni de concentrare a cugetului românesc, puteau duce cu ei experiența celor câțiva ani de activitate desfășurată în cadrele Asociațiunii, precum și aspirațiunile idealiste, de cari fuseseră călău-

ziți deopotrivă un Gheorghe Barișiu, un Timoteiu Cipariu, un Gavriil Munteanu și un Iosif Hodoș. Acesta din urmă rostind la București, în 1869, o comunicare despre Literatură și belearte, ținea să sublinieze înțocmai ca într'o adunare generală a „Asociațiunii“ că „popoarele și națiunile toate sunt create de Dumnezeu, nu pentru a se topi unele în altele, ci pentru a se conserva pure și independente ca tot atâtea părți constitutive ale omenirii“*).

Până la adunarea generală jubilară din 1911, Asociațiunea a putut înregistra prin activitatea ei socială-culturală de o jumătate de veac, următoarele înfăptuiri:

Zidirea Școlii civile de fete și a Internatului din Sibiu, (1885) cheltuind suma de	120.000 cor. aur.		
Clădirea Muzeului etnografic (1905) cu o cheltuială de	158.426	„	„
Publicarea <i>Enciclopediei Române</i> în 3 volume cu o cheltuială de	70.000	„	„
Impărțire de burse pentru studenți	95.488	„	„
Ajutoare pentru meseriași	17.150	„	„
Ajutoare pentru școli	7.827	„	„
Premii pentru cărți	3.023	„	„

La toate acestea să se mai adauge seria de volume din revista „Transilvania“ ajunsă acum în al 76-lea an de apariție, precum și cele aproximativ 300 de numere publicate până în timpul de față în „Biblioteca populară a Asociațiunii“. Așa a înțeles, în 1-a jumătate de veac, să-și împlinească cel mai vechiu așezământ cultural, existent în România de astăzi, menirea de a contribui la progresul obștesc al neamului, pe seama căruia fusese înființat, la începutul celui de al șaselea deceniu al veacului al XIX-lea.

III.

De mai redusă însemnătate a rămas *Societatea pentru crearea unui fond de teatru român*, inițiată de Iosif Vulcan și constituită în adunarea din Deva la 4—5

*) Cf. *Congresul cultural dela Sibiu*, 1930 p. 320—321

*) Ion Breazu, *Literatura Transilvaniei, Studii, Articole, Conferințe*. București, 1944 p. 88.

Octombrie 1870. Din comitetul de inițiativă făceau parte Gheorghe Mocioni, Iosif Vulcan, Vichentie Babeș, Petru Mihali și Iosif Hodoș. Acesta din urmă, în calitate de deputat, ceruse parlamentului budapestan o subvențiune bugetară de 200.000 fiorini pentru înființarea unui teatru național român. Cu toate că era sprijinită din partea colegilor săi Alex. Mocioni, Mircea B. Stănescu și V. Babeș, propunerea lui Hodoș a căzut. Era deci nevoie și Societatea aceasta să urmeze calea „Asociațiunii”, întrunindu-și membrii în adunări anuale și îndemnându-i să contribuie, din prisosul sărăciei lor, la sporirea Fondului pentru construirea unui edificiu de teatru. Ideea aceasta a fost însă mai târziu părăsită în urma propunerii lui Virgil Onișiu, care spunea (1887) că trebuie lăsată chestiunea edificiului „pentru alte vremuri” stăruind pentru „realizarea teatrului viu — pentru miez, nu pentru găoace”.

În calitate de vicepreședinte al „Societății”, făcea Virgil Onișiu în adunarea generală de la Oravița (1908) comunicarea, că s'au dat burse și ajutoare pentru tineri cu aptitudini și „Societatea” se poate mândri că cu sprijinul ei s'a făcut Zaharia Bârsan ceea ce este, și cu ajutorul ei va deveni Aurel Bănuț ceea ce cu toții doresc să fie; s'a premiat prima colecțiune de melodii originale de muzică populară românească făcându-i cu puțință lui Tiberiu Brediceanu publicarea ei și s'au luat măsuri să se continue în mod sistematic colectarea de melodii prin fonograful întocmit special pentru astfel de colectări folklorice. „Și pe lângă toate acestea am încurajat cât am putut — mărturisirea Onișiu — mișcarea teatrală a diletanților noștri, urmărindu-i an de an cu cea mai încordată atențiune“.*)

Ca un amănunt caracteristic pentru legăturile sufletești ale Românilor de pe amândouă laturile Carpaților, merită amintit faptul că și talentatul fiu al Moldovei Ion Creangă a contribuit cu „doi fiorini la Fondul de teatru român... Cum ajunsese, fie și numai cu o listă de nume, pe aceste locuri? Se deșteptase în el obârșia ardeleană, de care știa mai ales unchiul lui, David Creangă de la Pipirig, și care l-a ajutat să pue în locul

numelui de Ștefănescu din Humulești, numele cel vechiu, venit într'o traistă de cioban de peste munți? *)

O neprețuită școală a mulțimii a devenit teatrul pribeag al lui Zaharie Bârsan, care-și începuse turneurile artistice, după serioase studii pregătitoare în străinătate, într'un timp când atacurile guvernelor maghiare contra așezămintelor de cultură românească sporeau din zi în zi cu tot mai multă înverșunare, când temnițele Statului ungar gemeau de mulțimea celor hotărâți să apere, în orice împrejurări, drepturile neamului lor. Firește, nu numai intelectualii de la orașe, ci și poporul satelor transilvane începuse a simți trebuința sufletească a unei împărtășiri, măcar la prilejuri festive, cu înaltele desfășurări ale artei dramatice. Aceasta nu mai putea să rămână privilegiul exclusiv al orașenilor, ci trebuia să-și dea silința a pătrunde, prin sunetele fermecătorului grai strămoșesc, până în adâncimea păturilor rurale, a căror luminare și îndrumare spre progres era socotită drept cea mai nobilă datorie a oricărui intelectual român.

Publicând Z. Bârsan o dare de seamă despre cele dintâi 57 reprezentațiuni teatrale**) mulțimea Societății pentru ajutorul pecuniar, ce-i oferise în cursul studiilor speciale la Viena, Berlin și în Italia, exprimând speranța că, precum a izbutit a-și îndeplini o parte din datoria sa față de această „Societate”, nu peste mult i se va oferi ocaziunea potrivită să și-o împlinească întreagă... Ceea ce s'a și întâmplat la 1919, devenind el cel dintâi director al Teatrului național român din Cluj. În desfășurarea fecunde sale activități dramatice, literare-poetice și publicistice Z. Bârsan a rămas mereu preocupat de latura educativă a misiunii sale. Cercetându-și, cu înțelegerea unei pătrunzătoare autoanalize, frământările sufletului său romantic „smuls ca o biată floare din grădină”, în câteva versuri splendide găsea prilej să destăinuească rostul acestor frământări așa, cum i-l șoptise propriul său suflet:

„Și dacă viu de sus la tine
Purtat pe aripă de vânt,
E ca să te ridici la ceruri,
Nefericitule pământ...“

*) Cf. Anuarul Societății pentru crearea unui Fond de teatru vol. XII. Brașov 1909, p. 9—41.

*) Cf. E. Buceuță, Pietre de vad, vol. III, pag. 418—419.

**) Cf. revista Luceafărul din Sibiu, (1907).

Să ridice la ceruri cugetarea și sim-
firea contemporanilor, izbîși de atîta vrăș-
mășie, pe cît erau copleșiți de poveri
și de încercări ! uneori insuportabile...

lată, cum și-a înfeles el misiunea de
creator și propoveduitor al artei româ-
nești.

(Va urma)

BANCA CENTRALĂ PENTRU INDUSTRIE ȘI COMERȚ S. A., TURDA.
(Refugiată din Cluj)

CONVOCARE

•••••

Acționarii Băncii Centrale pentru Industrie și Comerț s. a. se convoacă în

a XXVI-a adunare generală ordinară

pe ziua de 24 Martie 1945, orele 11 la sediul principal al băncii din Turda, Str. Sterca
Șuluțiu Nr. 3.

Potrivit dispozițiilor Codului de comerț, adunarea generală ordinară se va putea
constitui, dacă acționarii prezenți sau mandatarii lor vor reprezenta jumătate din capitalul
social. În consecință, dacă în ziua hotărâtă nu se întrunește numărul de acționari cerut de
lege, ședința se va amâna pentru ziua de 25 Martie 1945 la aceeași oră, în același local și
cu aceeași ordine de zi, putând să delibereze cu orice număr de acționari prezenți sau
reprezențați.

ORDINEA DE ZI:

1. *Constituirea adunării.*
2. *Darea de seamă a Consiliului de Administrație și raportul Censorilor pe anul 1944.*
3. *Satorirea bilanșului, a contului profit și pierdere pe anul 1944.*
4. *Descărcarea Consiliului de Administrație și a Censorilor de gestiunea anului 1944.*
5. *Distribuirea beneficiului net.*
6. *Satorirea jetoanelor de prezență pentru membrii Consiliului de Administrație și retribuirea Censorilor pe anul curent.*
7. *Autorizarea unor funcțiuni în administrarea altor societăți.*
8. *Alegerea a 2 membri în Consiliul de Administrație în locurile rămase libere prin expirarea mandatului.*
9. *Alegerea Consiliului de Censori.*

Acționarii cari voesc să ia parte la adunare, sunt invitați a depune acțiunile lor până în preziua
adunării generale la cassieria sediului nostru principal din Turda sau să prezinte în același termen dovada,
că au depozitat acțiunile la sucursalele noastre din București, Str. Ion Ghica Nr. 2, Brașov, Piața Libertății
Nr. 3, Sibiu, Alba-Iulia, Hațeg, Cluj și Bistrița sau la băncile (și sucursalele lor) membre la „Solidaritatea”,
asociația băncilor românești din Ardeal.

Din ședința ținută în Turda la 18 Februarie 1945.

Consiliul de administrație.

BANCA „OAȘIA“, S. A. SIBIU.

CONVOCARE.

Accionarii Băncii „OAȘIA“ s. a. Sibiu, sunt convocați prin aceasta la

adunarea generală ordinară,

pe ziua de 25 Martie 1945, orele 3 p. m., în casele din Sibiu, str. Turnului Nr. 33, apartament Nr. 14, cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale;
2. Stabilirea bilanțului și contului de Profit și Pierderi pe anul 1944;
3. Descărcarea consiliului de administrație și de cenzori pentru gestiunea anului 1944;
4. Distribuirea profitului net;
5. Completarea Consiliului de administrație;
6. Completarea consiliului de cenzori.

Consiliul de administrație.

Banca „FURNICA“, Soc. Anon. Făgăraș.

Capital : Lei 10.000.000.—

Fond de rezervă : 4.475 000.—

Sucursală în Sighișoara.

Inscrisă în Reg. Soc. Bancar Nr. 41/1934.

CONVOCARE.

Domnii Acționari ai Băncii „FURNICA“, soc. anon. din Făgăraș, sunt invitați în baza art. 26 din statutele societății pe ziua de 17 Martie 1945, orele 11 a. m. la

a 61-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Făgăraș, Piața Unirii Nr. 1 în sala de ședință a societății. Dacă în ziua aceasta nu se întrunește numărul necesar de acționari, pentru a lua decizii valabile, conform Art. 32 din statute, Domnii acționari sunt invitați la o nouă Adunare Generală Ordinară care se va ține în ziua de 26 Martie în același local, la aceeași oră și cu aceeași ordine de zi.

ORDINEA DE ZI:

1. Deschiderea și constituirea Adunării Generale Ordinare;
2. Raportul Consiliului de Administrație și al Consiliului de Cenzori;
3. Aprobarea Bilanțului și al Contului Profit și Pierdere pe anul 1944 și descărcarea Administratorilor și Cenzorilor;
4. Distribuirea profitului net pe anul expirat;
5. Alegerea unui membru în Consiliul de administrație pe un an;
6. Stabilirea remunerației pentru Consiliul de cenzori pe 1945;
7. Fixarea marcelor de prezență Administratorilor pe anul 1945.

Făgăraș, la 10 Februarie 1945.

Consiliul de administrație.

Banca „FURNICA“, Soc. Anon. Făgăraș.

Bilanț incheiat la 31 Decembrie 1944				Pasiv.	
Activ.		Lei		Lei	
Casa:				Capital social:	
Numerar efectiv	5.205.428			Capital aparținând cetățenilor români	9.970.000
Disponibil la B. N. R.	6.461.808	11.667.236		Capital aparținând altor cetățeni neamnici	30.000
Disponibil la bănci:					10.000.000
In țară		3.862.625		Fonduri de rezervă:	
Portofoliul de titluri:				Rezervă legală	750.000
Cu venit fix:	val. nom.	val. înreg.		Rezervă statutară	520.000
Efecte publice	1.386.800	580.453		Alte fonduri	3.205.000
Cu venit variabil:					4.475.000
Acțiuni cot. la bursă	4.689.500	5.586.248		Fond de amortizare:	
Acțiuni necot. la bursă	989.560	260.980	6.427.681	Pentru creanțe dubioase	1.329.130
Plasamentul fondului de rezervă:				Diferență de curs nerealizat la portof. de titluri	2.548.400
Efecte publice garantate de stat	510.000	255.000	255.000	Depuneri spre fructificare:	
Portofoliul de scont:				Din Țară:	La vedere.
Plătibile în țară:				Pe livrete de econ.	Pe termen.
Cambii fără garanții	6.030.000			nominalive	3.898.191
Cambii garantate cu ipotecă	17.722.893	23.752.893			38.000.000
Debitori:				Efecte de plată:	
Din țară:				In Țară	5.500.000
Debitori fără garanții	3.036.200			Dividendă neridicată	115.720
Debitori garanți cu ipotecă	1.682.504	4.668.704		Conturi diverse creditoare	208.720
Creanțe în conv. conf. legii din 7/IV 1934, cota redusă în portofoliu			7.406.969	Beneficiul anului curent	836.733
Imobile:					
Pentru uzul propriu	2.760.000				
Alte imobile	4.040.000	6.800.000			
Mobilier			288.000		
Conturi diverse debitoare			1.980.786		
			66.909.894		66.909.894

Debit		Contul de ordine.		Credit.	
		Lei		Lei	
Cauțiunț statutare	403.200	Deponenți de cauțiuni statutare	403.200		
Ipoteci, cesiuni, mărfuri în gaj și garanții div.	43.037.386	Deponenți de ipotecă, mărfuri în gaj și gar. div.	43.037.386		
Depozite de titluri și alte valori	2.096.296	Depozite de titluri și alte valori	2.096.296		
	45.536.882		45.536.882		

Debit.		Contul Profit și Pierdere.		Credit.	
		Lei		Lei	
Cheltuieli de administrație:				Dobânzi încasate:	
Salare și indemnizații	2.150.547			Dela portofoliul de scont și creanțe în conv.	3.805.937
Diverse	797.793	2.948.340		Dela debitori	401.247
Impozite și taxe			948.434	Comisoane	673.262
Dobânzi plătite:				Venitul portofoliului de titluri	367.709
La depuneri	841.327			Venitul imobilelor	1.265.243
La reescont	72.149	913.476		Incasări din creanțe amortizate Art. 15 L. R.	33.585
Beneficiul net:					5.646.983
Beneficiul anului curent		826.733			
		5.646.983			

Făgăraș, la 15 Februarie 1945.

Matel Jiga, director, expert-contabil.

George Frăncu, contabil autorizat.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Dr. George Cornea, președinte.

Marius Peculea.

Verificat și găsit în conformitate cu registrele, codul de comerț și legea pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă.

CONSILIUL DE CENSORI:

Gheorghe Codrea, președinte.

Valeriu Lățar.

George Stanciu, contabil autorizat.

„CĂRȚIȘOREANA“

CASSĂ DE ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII ÎN STREZA-CĂRȚIȘOARA.

Inscrisă în Registrul Bancar sub Nr. 35 din 13 Iulie 1934.

CONVOCARE

Domnii acționari ai casei de economii „CĂRȚIȘOREANA“, societate pe acți în Streza-Cărțișoara, prin aceasta sunt convocați la

a 39-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Streza-Cărțișoara, la 15 Aprilie 1945, ora 15, în localul Institutului cu următorul

PROGRAM:

1. Deschiderea și constituirea adunării;
2. Raportul Consiliului de administrație și cenzorilor;
3. Cefirea bilanșului pe 1944 împărșirea venifului curat și darea absoluturului;
4. Alegerea Consiliului de administrație;
5. Eventuale propuneri.

Consiliul de administrație.

Active.		Bilanș anual pe 1944		Pasive.	
	Lei	b.		Lei	b.
Casa:			Capital social	400.000	—
Numerar efectiv	193.428	—	Rezerve:		
Titluri:			a) legală	18.800	—
a) cotate la bursă	14.500	—	b) statutară	335.000	—
b) necotate la bursă	1.500	—	Fond de amortizarea pierderilor din conv.	30.057	—
Secont, în portofoliu	542.000	—	Depuneri	49.165	—
Debitori din țară	2.202	—	Obiecte de plată în țară la B. N. R.	165.369	—
Creașe agricole în conversiune	247.279	—	Diverși creditori	22.718	—
Mobilier	5.000	—	Beneficiul anului curent	—	—
	1.006.108	—		1.006.108	—

Debit		Conturi de ordine		Credit	
	Lei	b.		Lei	b.
Caușuni statutare	20.000	—	Deponenți de caușuni statutare	20.000	—

Debit		Contul Profit și Pierdere		Credit	
	Lei	b.		Lei	b.
Cheltuieli de administrație:			Interese	87.133	—
a) Salare	35.000	—			
b) Diverse	37.882	—			
Impozite	12.251	—			
Chirie	2.000	—			
	87.133	—		87.133	—

Streza-Cărțișoara, la 31 Decembrie 1944.

MEMBRII CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE:

Președintele Consiliului de administrație: Nicolae Oana m. p. George Bucurenciu m. p. Petru Tarcea m. p.

Verificat și găsit în conformitate cu codul de comerț și legea bancară.

Streza-Cărțișoara, la 26 Februarie 1945.

CENZORI:

Președinte: N. Frâncu m. p., expert-contabil.

Matel Z. Banciu m. p.

Victor Vulcan m. p.